

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 11. De temporibus Ordinationum & qualitate Ordinandorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

*can. Quoniam Distinct 69 c. Cum contingat inf. De etate & qualis. Clement. Attendentes. De reli-
gios. dom. iudic. a Glos in V. benedic. Tertio cum hu-
militate ac devotione requisitus, subditos Ab-
bates sine causa noluerit benedicere, ex tunc
Abbatem possunt omnia illa exercere, quæ pos-
sent benedici, ac proinde Minores Ordines con-
ferre, & proprios Monachos benedicere; donec
ipsi Episcopi suam duritiam recogitent, & Ab-
bates benedicere non recuset, c. 1. b. t.*

Nec obstat, quod qui benedictionem non ha-
beret, eam dare non possit, *can. Daibertum n. 1. q. 7.*
quia hanc potestatem in odium Episcopi, sine
causa denegantis benedictionem, accipiunt à
jure seu canone: & licet non habeant benedicti-
onem Abbatialem, habent tamen simplicem
Monachalem, ut inquit Abbas *ad d. c. 1.*

Quod si verò Prælati Monachis suis, ubi com-
modè fieri potest, dare Lectorem sacre Scrip-
turæ omiserint, Episcopi, tanquam in hoc Sedis
Apostolicæ delegati, eos ad id opportunis reme-
diis cogere possunt. Concil. Triid. Sess. 5. c. 1. § in
monasteriis Videatur idem Concil. de Sess. cap. 2. §
si qua, & rursus Sess. 25. cap. 8. De Regularibus.

TITULUS XI.

De temporibus ordinatio- num & qualitate ordi- nandorum.

§. I.

Quid sit Ordo.

1. Ratio nominis.
2. Definitio, Materia, Forma, Effectus.
3. Character quid sit.
4. Minister Ordinis est Episcopus.

IN promotione Prælatorum, sive eligantur
sive postulentur, requiritur certus ordo: ne-
que enim in Episcopum eligi potest, nisi qui sal-
tem sit Subdiaconus. Cum verò Ordines cer-
tis temporibus & cum serutinio, conferri de-
beant, atque in his servandis negligentia com-
mitti: ideo nunc, ne ulla hujus rei ignorantia
pretendi possit, postquam de supplenda negli-

gentia Prælatorum in genere actum est, ordinis
ratio dicat, ut de temporibus agamus, quibus
conferri Ordines ab Episcopis debent.

1. Ordo sumitur dupliciter: Primò, pro po-
testate quadam ac gradu: & hoc modo dici-
mus in Ecclesia, sive triumphante sive militan-
te, varios esse ordines ac gradus. Secundo,
pro ipsa ordinatione seu ritu æterno, quo hu-
jusmodi potestas seu gradus conferretur, & ita
hic Ordinem spectamus; non quidem in ea
impropria ac generali significatione, quâ ordi-
nari censetur omnes ij, qui quoquo modo de-
dicantur divinis obsequijs, etiam si non in or-
dine ad divinum sacrificium (quâ generali si-
gnificatione subinde in Concilijs fit mentio
sanctimonialium ac viduarum, ab baptiste-
rium ordinatarum, pro instructione scilicet
mulierum baptizandarum, & presbyterarum, in
can. penult. & ult. Dist. 32.) sed in ea, qua signi-
ficat ordinationem, quæ certo, sacro ac solem-
ni ritu, ab Episcopo fit & conferretur, atque ad
certum ministerium sacrificio divino exhiben-
dum refertur.

2. Unde definiti potest, quod sit Sacramen-
tum, à Christo institutum, quo quibusdam ce-
remonijs & rebus traditur potestas spiritualis
ordinato, consuecendi Eucharistiæ Sacramen-
tum, vel ad ministrandum in ordine ad illud. Na-
varrus *Manuale cap. 22. n. 17.*

Materia est illud instrumentum, per cuius
traditionem confertur ordo: sicut Presbyteratus
per calicis cum vino, & patenæ cum pane
porrectionem: Diaconatus per libri Evangelio-
rum dationem: Subdiaconatus per calicis vacui
cum patenâ vacuâ superpositâ traditionem: &
sic de alijs, per rerum ad ministeria sua pertinen-
tium traditionem.

Forma verò sunt verba, quibus in traditione
materiæ utitur Ordinator. Frane. de Victoria *De
Sacramento Ordinis nu. 229.* ut sacerdotij v. g. *At-
cipite potestatem offerendi sacrificium in Ecclesia
pro vivis & mortuis. In nomine Patris, & Filij
& Spiritus sancti, Amen:* & sic de aliorum Ordi-
num formis, prout in Pontificali Romano lati-
us continetur. Debet autem contractus materiæ
simul moraliter fieri, quando verba formæ pro-
feruntur.

Effectus est gratia, ejusque augmentum, ut
quis efficiatur minister Ordinis suscepti, &
character.

character, qui imprimuntur in anima ordinati. Conc. Trid. Sess. 23. can. 4. De Sacramento Ordinis. 3. Est autem character, ut ex Bonaventura & Angelo tradit Piafec. 1. p. cap. 1. art. 9. n. 1. spiritualis qualitas animæ, signans gratiam gratum facientem, & ad gratiam disponentem & assimilantem: De necessitate supponit characterem baptismi, non item confirmationis: ideoque si quis non baptizatus ordinaretur, ordo non teneret.

4. Minister ordinarius est Episcopus, Victoria loc. cit. Conc. Trid. Sess. 23. c. 4. & 7. Possunt tamen alij minores Ordines conferre, ex concessione vel privilegio, ut postea dicemus.

§ II.

Quo sunt ordines,

1. Sunt septem numero.
2. Alij Majores & sacri, alij Minores.
3. 4. Ordines novem, secundum Canonistas; & e-
jus ratio.

1. Ordines posteriori modo sumpti septem à Theologis numerantur, Ostiarius, Lectoratus, Exorcismus seu Exorcistatus, Acolytatus, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus seu Sacerdotium: qui numerus probatur ex can. Cleros Distinct. 21. C. 6. Trid. 23. can. 2.

2. Tamen si autem omnes hi ordines, quatenus in se sunt Sacramenta, Sacri dici possunt: ita tamen inter se distinguuntur in c. 1. 2. & c. Distinct. 15. h. tit. quod quatuor primi dicantur Minores Ordines, tres verò alij dicantur Superiores, Majores ac Sacri Ordines, ea propria ac peculiari ratione, quod versentur proximè circa materiam consecratam, seu res sacras contingant: nempe Sacerdotium & Diaconatus circa corpus & sanguinem Christi consecratum; Subdiaconatus circa vasa consecrata. Et hinc sumitur ratio, cur tres majores Ordines suscipientes ex lege Ecclesiastica ad perpetuam castitatem obligentur, ut scilicet mundi sint, qui sancta & sacra contrectant; eoque olim Subdiaconatus non fuerit dictus Ordo sacer, ut patet ex c. Amulius 9. inf. De astate & qualis. & c. Miramur 7. inf. De servis non ordinandis; quia olim non fuit concessum Subdiacono tangere vasa sacra, ut patet ex can. Nullus Dist. 24. & alijs. Quatuor verò minores Ordines

non dicuntur sacri, quia non contrectant proximè materiam consecratam seu res sacras.

3. prædictis septem Ordinibus Canonistæ addunt duos alios, nempe Clericalem Ordinem seu primam tonsuram: quam esse Ordinem, & ordine primari, probant c. Cum coniugat. 1. inf. De astate & qualis & c. ibi D. D. & can. Servatim 14. distinct. 32. Deinde postremum Episcopatum, ex d. can. clericos can. 11. d. distinct. 32. & similibus Conc. Trid. Sess. 23. can. 6. & 7. Atque ita novem Ordines constituunt quorum Minores sunt quinque primi, quatuor vero reliqui Majores. Ratio diversitatis ex diversa consideratione peti debet: cum enim Theologi considerent Ordines, eorumque distinctionem desumant ex habitudine ad sacrificium divinum seu Eucharistiæ consecrationem & consecrationem, in qua consistit consummatio omnis divini cultus: merito Episcopatum non faciunt distinctum Ordinem à Sacerdotio, quando quidem simplex sacerdos parem prorsus cum Episcopo in ordine ad illam consecrationem & consecrationem habeat potestatem, ut satis indicatur in can. Legimus 24. Dist. 93. Similiter primam tonsuram non ponunt tamquam Ordinem, quia non habet ullum certum officium annexum, nec per eam datur ministerij alicujus Ecclesiastici potestas, sed est solum præparatio aliqua ad Ordines & statum Ecclesiasticum; & inde dici solet janua ad omnes Ordines.

4. Canonistæ vero considerant ordines in primis, ut constituunt Hierarchiam in Ecclesia militante, ac proinde Clericatum & Episcopatum merito à cæteris distinguunt, & tamquam diversos Ordines ponunt: ut, sicut in Ecclesia triumphante sunt novem Ordines, ita etiam sint in militante quæ triumphantem imitatur, tamquam ad illius exemplar ordinata. Deinde considerant ordinem, ut significat seu ut per eum confertur potestas, non solum ordinata ad sacrificium divinum, verum etiam ad conferenda quædam Sacramenta, Ordinis scilicet & confirmationis, atque ad alias quasdam sacras actiones exercendas, veluti ad consecrandum alium in Episcopum, ad consecrandas Ecclesias Moniales benedicendas & similes: qualem potestatem eum accipiat Episcopus in sua consecratione, novem

tiam simplex sacerdos in sua ordinatione, merito Episcopatum tanquam diversum Ordinem à sacerdotio constituunt, licet Sacerdotium in sua ratione seu essentia includat: scilicet ac Diaconatus respectu Subdiaconatus, aut Sacerdotium respectu Diaconatus aut Subdiaconatus, quem in sua ratione non includit, ut patet ex *unico inf. De Clerico per saltum promot.* Ratio diversitatis est, quia hæc Subdiaconatus inquam, Diaconatus & Presbyteratus, significant potestates distinctas & quarum una de sui natura non requirit aliam in eodem subiecto Et licet olim Episcopus & Presbyteratus, ob paucitatem Christi fidelium & Ecclesie Præfectorum, concurrerent in eandem personam: post modum tamen, crescentie fidelium ac Presbyterorum numero, ad lites & schismata tollenda, Ecclesia alios creavit Presbyteros alios Episcopos; ut sicut Episcopi & Presbyteri potestates erant distinctæ, ita etiam in aliis diversæ personæ constituerentur: idque solum vult *can. Olim Distincti* 95.

§. III.

A quo conferantur Ordines.

1. 2. Conferuntur à proprio Episcopo
3. Pœna ordinantis aliena diœcesis subditum.
4. Quis dicatur proprius Episcopus
5. Summus Pontifex ubique & quemlibet ordinare potest.
6. Abbatibus jus est conferendi minores Ordines.

Ius & potestatem ordinandi Clericos esse penes Episcopos, tamquam ordinarios ministros Sacramenti ordinis, ex vi & potestate sui officii, jam antè diximus, & constat ex variis Canonibus, ut *can. 1. §. ad Episcopum distincti* 25. & alii, ac novissimè ex Conc. Trid. *Sess. 23 cap. 4 & 8. De reformat. & can. 7. De Sacram. Ordin.* modò tamen non sint excommunicati, majori excommunicatione, vel suspensi interdicti depositi, congruati, simoniaci, schismatici, vel hæretici: nam à talibus ordinati, quamvis characterem ordinis, quem ipsi non amiserunt, recipiant, dummodo servetur forma Ecclesie, non tamen accipiunt Ordinis executionem, quam illi amiserunt, & quam proinde dare non possunt, *arg. s. Quod sedem 10. inf. De offi. ordinarij, ubi Glos. in V. gratia, alia jura allegat.* Hoc tamen intelli-

gendum, mo lo sint denunciati esse tales Navar. in *Manuali cap. 27. nu. 24. quem plenius videre licet.*

2. Cavere autem debet Episcopus, ne alienæ diœcesis subditum, etiam familiare suum absque ipsius superioris licentia, ad ordinem Ecclesiasticum, etiam primæ tonsuræ, admittat, nisi triennio simul cum ipso præsens commoratus fuerit, & statim cum ordinibus beneficium illi conferat. Conc. Trid. *Sess. 23. can. 9. De reformat. & sess. 14. c. 2. De reformat.*

3. Alioquin aliter ordinans per annum à collocatione Ordinum & ordinatus ab Ordinum susceptorum executione, ipso jure suspenditur, quam diu Ordinario videbitur Conc. Trid. *d. Sess. 23. c. 8. De reformat. c. 2. §. 4. b. s. in 6.* licet antea talis Episcopus deponi deberet, *can. Nullum: x. q. 2.* Hinc tonsuratus ab alieno Episcopo non est habilis ad beneficia, ac si non haberet tonsuram. *c. fin. De Clerico excommunicato ministrante:* quia paria sunt, non habere tonsuram, & habere inutilem, Rebuff. *De formula dimissoriarum* 22.

4. Proprius autem Episcopus seu Prælatus hic, seu quoad effectum susceptionis Ordinum, censetur Episcopus, ex cujus diœcesi oriundus est ordinandus, vel in cujus diœcesi beneficium Ecclesiasticum obtinet, vel licet alibi natus, domicilium habet, *c. Cum nullus eod. in 6. Concil. Trident. Sess. 2. cap. 2.* Requiritur etiam beneficium sufficiens ad victum honestum, Episcopi vero nomina hic comprehenduntur Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Metropolitanæ, & simplices Episcopi. Sub oriundis in diœcesi comprehenduntur etiam à ibi nati, sed in diœcesi baptizati: *Pias p. 1. tit. 1. art. 2. §. 1.* Hinc Præfetti locorum seu Prioratum, non exemptorum, eorumque socij possunt ordinari ab Episcopis, in quorum diœcesi sunt quamdiu ibi morantur, licet aliunde sint oriundi, *d. c. Cum nullus eod. in 6.* Græci verò à Latinis, vel contra, ubi eorum ritus differunt, ordinari non possunt, ne rituum fiant commixtiones, *c. Cum secundum 9 hoc tit.* Quòd si Græcus, Latino Episcopo subiectus à Græco, sine licentia Latini, ordinetur, interdicatur ei executio: sin de Latini licentia, toleratur, nec debet ab executione Ordinum taliter susceptorum impediri, *c. Quod translationem 11. h. t. Epif.*

Episcopus quoque Italiae Ultramontanum sub condigna poena non debet ordinare; nisi de speciali Papae licentia, vel per patentes literas Episcopi illius, continentis iustam causam, cur nolit aut non possit illum ordinare, eidem permittatur, c. 1. & ibi Gloss. in V. Italia De officio Ordinarii in 6.

5. Summus quoque Pontifex ob summam in universam Ecclesiam, quam habet potestatem est cuiuslibet Christiani superior & Generalis Episcopus totius mundi: potestque cuiuslibet Ecclesiae Clericos ordinare, c. pen. & ult. ix. q. 3. etiam solo verbo Clericum creare, quia ipse introduxit formam primae tonsurae, quam tollere potest. Dico, Clericum; quia licet Rebuff. in Praxi tit. De Clerico, & à quibus & quomodo creentur n. 9 securus Felin & Angel quos citat, existimet etiam solo verbo, ob similem rationem, posse creare Presbyterum, tamen re penitius examinata, id esse contra communem omnium Theologorum sententiam, & formam Prebyteratus iuris esse divini censeo. Ab eo verò significatus ordine aliquo non potest ab alio a sublimiores promoveri, licentiã ipsius non impetrata, c. Dum in distribuendis 12. b. t. non ideo tamen subtrahitur ab Ordinarii potestate, c. per tuas extr. De majoritate.

6. Sed & Abbatibus, non quidem ex vi sui officii, sed iure singulari à sacris Canonibus conceditur potestas conferendi primam tonsuram, Lectoratum Psalmistarum, id est officium cantandi, & Ostiariatum, can. Quoniam Distin. 69. c. Cum coningat inf. De atate & qualitat. & c. & alius, sed sui duntaxat Monasterii Monachis, & quidem post professionem, ne exeat poslea, sique fraus, quae praecavenda est, committatur Rebuffus d. loc. n. 17. etiam sine examine Episcopi, Navar. Cons. 14. De privilegio modo tamen ipsi Presbyteri sint, ac manus impositionem ab Episcopo receperint, d. e. Cum coningat, c. Abbatibus De privilegiis in 6. Alios Ordines minores, nempe Acolytatus & Exorcistatus, conferre non possunt, nisi ex speciali privilegio id eis concessum sit, pro ut hodie concessum videtur, secundum Zerolam, 1. parte Praxis Episcopalis in v. Abbas: & ita declarasse sacram Congregat. refert Piaf. 1. p. c. 1. art. 1. n. 7. Quod intelligendum de verbis Abbatibus, ut sunt Benedictini, & alii, non verò de commendatariis, Zerola d. loco.

§ VI.

De litteris dimissorijs, seu reverendis, ut quidem vocant.

1. Quanam dicantur litterae dimissoriae.
2. Sunt vel speciales vel generales.
3. Quis dare eas possit.
4. Non expirant morte dantis.
5. Quando sine iis ab alieno Episcopo Ordines conferri possint.

DE litteris dimissorijs aliquid subjiendum est ideo, quia Episcopus alienae diocesis subditum ordinare non potest, absque superioris eius licentia.

1. Sunt autem litterae dimissoriae, quibus sit alicui potestas suscipiendi Ordinis ab alio, quam à proprio Episcopo.

2. Et haec subinde sunt speciales, veluti quòd quis ordinari possit à tali vel tali Episcopo: & tum nequit ab alio ordinari quam ab expresso, quia unius expressio est alterius exclusio, c. Nonne 5. Inf. De praesumpt. Et ideo sit nominatus in litteris dimissorijs Episcopus, impeditur nequeat conferre Ordines, curetque in sua diocesi per alium Episcopum eos conferri, talis non poterit ordinare nisi personas subiectas Episcopo, de cuius licentia & in cuius Diocesi ordinabit. Ita intellige c. 5. Sess. 6. Conc. Trid. ne repugnet c. 11. Sess. 7. Zerola p. 1. v. Dimissoria ad 5. vers. Secundum. Aliquando verò sunt generales, veluti quòd à quolibet Episcopo ordinari quis possit.

Haec litterae continere debent Ordines, qui illarum vigore conferendi sunt: alias per facultatem recipiendi Ordines minores vel Ordines tantum, majores non comprehenduntur, arg. c. 1. h. t.

3. Dare eas potest imprimis summus Pontifex, & quidem omnibus Christianis, c. 1. eod. in 6. ibi, nisi à nobis & c. quia est generalis Episcopus totius mundi, can. cum sita per mundum ix. q. 3. & alius. Secundo, proprius Episcopus suis subditis, siue sit Episcopus originis, siue domicilium, siue ratione beneficii, c. Cum nullus eod. in 6. modo tamen sufficientem habere possit informationem de probitate morum, sufficientia & natalibus ordinandi. Episcopi vero superior seu Archiepiscopus iure metropolitano subditis Episcopi dimissorias dare non potest

potest, juxta communem sententiam scribentium ad *d. c. Nullus* Similiter nec Prælati Episcopis inferiores, sive sint religiosi, sive sæculares, eas subditis suis dare possunt, circa Sedis Apostolicæ speciale indultum, *c. 3. eod. in d. nisi id faciant ex legitima consuetudine. Rebuffus in Præxi benef. tit. De litteris dimissorias n. 6.* vel nisi speciali mandato Episcopus hanc potestatem dedit suo Vicario, etiam Generali, Piafec. *1. c. 1. art. 2. n. 9. ubi alios citat*; vel Episcopus ipse longe absit: nam hoc casu dare eas potest ipse in spiritualibus vicarius Generalis, sicut & Sede vacante, mortuo scilicet Prælate, vel ab hostibus capto. Capitulum, *d. c. Cum nullus eod. in 6.* à quo tamen non nihil per Conc. Trid. recessum est, partim *Sess. 7. cap. 10. De reformat* partim *Sess. 2. 3. cap. 10.* prout ibidem videre licet. Sed & ab eodem Concilio, *d. Sess. 7. c. 11.* statuitur, ne facultates de promovendo à quocunque suffragentur, nisi habentibus legitimam causam, cur à propriis Episcopis ordinari non possint, in litteris exprimentam (qualis est ægrotudo, Conc. Trid. *d. Sess. 2. 3. cap. 3.* quo nomine venit omne justum & legitimum impedimentum, Zerola *d. V. Dimissoria ad 5. versic. tertium*) quodque tunc non ordinentur, nisi ab Episcopo, in sua diœcesi, residente, aut pro eo Pontificalia exercente, & diligenti prævio examine. Nam sicut non potest ordinare, alienæ diœcesis subditum, ita nec in alienâ diœcesi Pontificalia exercere, etiam prætextu cujusvis privilegii, *can. 1. 3. 6. c. 7. 12. q. 2.* Conc. Trid. *Sess. 6. cap. 5. de reform.* nisi de Ordinarii loci expressâ licentia, & in personas eidem Ordinario subjectas tantum. Alioquin, si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium; & sic ordinati, ab executione Ordinum sunt ipso jure suspensi, Conc. Trid. *d. cap. 5.*

Litteræ vero dimissoriæ, sive ab Episcopo, sive ab alio semel legitimæ concessæ, non expirant morte, civili & naturali, vel finita potestate concedentis, nisi per successorem revocentur. Navar. *in c. Placuit De penis. Dist. 6. n. 34.* & 163 Cardinalis in *Clement. su. q. 5. de electione.* Sic nec concessæ à Capitulo expirant finitâ Sedis vacatione Rebuffus *De forma dimissoria n. 43.* Piafec. *p. cap. 1. art. 2. n. 10.*

Certis tamen casibus ordinari quis potest

ab alieno Episcopo sine his dimissoriis. Primum si proprius Episcopus Clerici fuerit suspensus ab Ordinum collatione, eo quod alienos sine licentia ordinaverit, & suspensio ejus sit manifesta, *c. 2. eod. in 6.* Secundo, quando quis triennio præfens cohabitavit Episcopo alieno, modo antea dicto. Differunt autem Dimissoriæ à Comendatitiis, quod hæc ad effectum susceptionis Ordinum tantum dentur, illæ verò à jurisdictione etiam dimittant. Piafec. *d. cap. 1. art. 2. sub n. 7.*

§. V

Quibus temporibus Ordines conferendi sint.

1. *Minores Ordines confert Episc. quando & ubi ei libet.*
2. *Majores non nisi in publica ordinatione, & temporibus certis*
3. *Summus Pont. quolibet tempora.*
4. 5. *Pœna ordinatorum & ordinantium extra præscripta tempora.*
6. *Debent gradatim conferri Ordines,*
7. *Et per certa intervalia,*
8. *De qualitate ordinandorum.*

1. **C**ertis & legitimis temporibus conferri ab Episcopis Ordines debent. Et quidem licet minores conferri possint, quando & ubi Episcopo libuerit, *c. 3. h. i. can. fin. Distinct. 69. & can. quando Dist. 75.* etiam absque Missa, & à non jejuno Episcopo, Piafec. *1. p. cap. 1. art. 8. n. 5. ubi alios citat.* id tamen fieri debet intra diœcesin, Conc. Trid. *Sess. 6. c. 5. De reformat* & præsertim Dominicis, aliisve festivis diebus; sicut & Virginum consecratio *c. 1. & 3. h. i.* Excipitur prima tonsura, quæ cum voluntariæ sit jurisdictionis, & in Episcopatu, & extra, conferri potest, secundum Rebuff. *in Præxi tit. De Clericis, & à quibus & Quomodo & c. n. 12.*

2. Majores vero Ordines non nisi in publica ordinatione conferri possunt, *d. can. Quando & quidem in Missa, & Quod sicut sup. De elect.* de necessitate scilicet præcepti; non de necessitate Sacramenti, Piafec. *d. loco & in jejuniis quatuor temporum, nempe in Sabbatho sancto, & in die antecedente Dominicam Passionem non obstante contraria consuetudine, c. 1. 2. 3. & aliis h. i.* Conc. Trid. *Sess. 23. c. 8. De reformat.* Exceptis duobus casibus: Primum, si tanta sit ordinandorum multitudo, ut nequeant omnes

mes in Sabbatho ordinari: tunc enim in diem Dominicam sequentē collatio differt potest. Inuoc. in c. *Litteras h. t.* Secundō, sitam ab ordinandis quam ab ordinantibus seruetur jejuniū usque in sequentem diem Dominicam, *san. Quod à Patribus Distinct. 57.* Conseruatur autem potius in Sabbatho, quam aliis diebus, quia dies Sabbathi consecrata est Spiritui sancto ejus dona in Ordinibus recipiuntur.

3. Potest tamen summus Pontifex quolibet tempore ac diebus Dominicis & festiuis eos conferre, haecque facultatem etiam aliis Episcopis in favorem ordinandorum concedere, quia haec prohibitio originem habet à jure positivo, quo solutus est summus Pontifex.

4. Quod si quis extra praedicta tempora ordinatus fuerit, tamen recipiat charactere & Ordinem, quia tempus non est de substantia Ordinis, ut nec jejuniū: tamen ex juris positivi dispositione in poenam non seruat tempore suspenditur ab executione Ordinis, quousque poenitentia ab Episcopo (qui scilicet in culpa non fuit) imposita, & impleta fuerit. *c. Cum quidam 8. c. Consultationi sua 16. & surrobique Gloss. h. t.*

5. Quantum verò ad ordinantem extra praescripta tempora attinet, is privat potestate conferendi Ordines, quos illicite conculit, *d. c. Cum quidam c. Sane 2. c. Litteras 13. h. t.*

6. Sed & gradatim conferri Ordines debent, incipiendo à prima tonsura per ordinem. *san. Si officia Distinct. 59.* Nam casum appetit qui ad summi loci fastigia, postpositis gradibus per abrupta quærit ascensum, nec ædificari parietes prius tignorū pondus accipiunt, quam à novitatis suæ humore siccantur, ne si ante pondera quam solidentur, accipiant, cunctam simul fabricam ad terram deponant, *s. ult. Distinct. 48.* Non tamen una eademque die vel duobus continuato jejuniō ad duos sacros Ordines admitti quis debet, *d. c. Litteras & c. Dilectus eod.* etiam si sit regularis conc. *Trid. sess. 23. c. 13. de reformat.* Idque sub poena suspensionis ab executione ordinis, illegitimè suscepti; adeo ut si eadem die tres susceperit, suspendatur à duobus ultimis; non à primo, qui legitime susceptus est, ut manifestè colligitur *ex d. c. Litteras.*

7. Præterea ex Conc. *Trid. d. c. 13.* requiritur ut promotus ad Subdiaconatum, nisi per annum in eo versatus fuerit, ad altiore ascendere non permittatur, nisi aliud Episcopo videatur. Similiter c. 14. vetatur promotus ad Diaconatum, antequam per annum integrum in eo ministraverit, ad Sacerdotium ascendere, nisi ob Ecclesiæ utilitatem ac necessitatem aliud Episcopo videatur: ubi indicatur, majorem requiri causam dispensandi hoc casu, quam in priori, in quo utilitas sufficit. Possit tamen Episcopum dispensare super hujusmodi interstitiis, patet ex eodem Concilio, cum ad eum quoque, quo ad Regulares promovendos, non ad eorum Superiores, itidem Regulares, super hujusmodi interstitiis dispensare pertineat, prout declaratum fuisse per sacram Congregat. ex Quaranta refert *Piafec d. cap. 1. art. 8. n. 5. §. requiritur item.* Vbi subjungit, eadem interstitia posse remittere Capitulum, Sede vacante, seu ejus vicarium, in casibus quibus potest dare licentiam ordinandi, *ex declarat. ejusdem Congregat. & nullam poenam incurtere ordinatum vel ordinatum, non expectatis interstitiis, licet peccet, ex Navar. Concil. 4. c. 6. De temporibus Ordinationum.*

Dixi ante, & ad duos sacros Ordines; quia quamvis olim in minoribus quoque suscipiendis certa interstitia temporis præscripta fuerint, ut patet ex *can. in singulis Distinct. 77.* tamen licet nunc illos omnes etiam eadem die suscipere & conferre, maxime ubi est consuetudo, *c. 2. inf. De eo, qui furtivus Ord. suscepit.* Episcopus vero conferens eidem una die plures Ordines sacros, etiam si de mandato Metropolitani hoc faciat, ab ordinandi potestate suspenditur, *d. c. Dilectus hoc t.*

Quantum ad qualitatem attinet ordinandorum, vel etiam ordinatorum (de qua hic quoque agitur, ut patet ex *d. c. Cum quidam, & c. Quod translationem eod.*) ea nihil aliud est, quam accidens aliquod, afficiens personam ordinandi vel ordinati, siue bene, seu sit bona, qualitas, ut morum probitas, prudentia, scientia & c. siue malè, seu sit mala qualitas; ut pravitas morum, illiteratura, excommunicatio, suspensio, infamia & c. Sed quia de illa non minus commode agitur in *Tit. De astate & qualitat. & ordine præficiendorum*, ideo quæ hic dicenda forent, ad sum *Tit.* rejicimus.